

10/2025

Presloviny

Od studentů... pro všechny!

Adaptační kemp

A zahájení školního roku 2025/26

Konference Techfair
#ČESKO-budoucnosti

Školní zájezd do
Řecka

První Game Jam na
SSPŠ

Obsah

04

Adaptační kurz
prvních ročníků

06

Konference Techfair
#ČESKO-budoucnosti

12

Zahájení školního
roku 2025/26

08

Školní zájezd do Řecka

10

První Game Jam na SSPŠ

15

ARCHA+ 2025

16

Songstory - Tina, Pulp

18

Krátké zprávy

22

Ohlasy sociálních partnerů

24

Fotoreport

„Myslím, že naše Studentská stage byla velmi úspěšná. Obzvláště bych rád pozvedl prezentaci studentů z Gymnázia Josefa Jungmanna z Litoměřic a prezentaci pana Slezáka na téma podnikání. Tyto dvě prezentace měly největší úspěšnost z pohledu diváků,“

- Patrik Müller, 2.B

Vedoucí PR oddělení, strana 7

Adapták

Začátek nové kapitoly s názvem „Střední“ jsme odstartovali na adaptačním kurzu, kde nás čekaly nejrůznější výzvy připravené učiteli. Přes den jsme se museli brodit studeným rybníkem, stavět vlastní vor nebo vydržet celodenní pochod lesem. Řekl bych, že největší problém byl nedostatek spánku a taky se není čemu divit, když vás vyženou v půl pátý ráno do deště.

Adaptační kurz nám odstartoval v pondělí prvního září a skončil už v pátek, což nám dává tři plný dny. Pro některý se to může zdát málo, ale za dobu, co jsme tam byli jsme prožili víc věcí než někteří za měsíc. Hned po příjezdu jsme dostali klíčky od chatek, do kterých se zabydlovat bylo moc unáhlené, protože asi po půl hodině si nás zavolali ať chatky odevzdáme, že není dost pro všechny. Potom co se všechno vyřešilo a všichni byli ve svých chatkách zase si nás zavolali a pan ředitel měl svůj proslov. Na konci proslovu měl pro nás nemilé překvapení a to takové, že všechny třídy musí přeplavat rybník, který kdyby byl jenom studený byli bychom rádi. Voda byla špinavá, museli jsme se brodit blátem a někteří, včetně mě, se pořezali o kameny nebo o sklo, které bylo na dně.

Po prvním dni jsme doufali, že další nebudou tak náročné, v tom jsme se ale pořádně spletli. V následujících dnech někteří studenti ronili krev, pot a slzy, a to hlavně proto, že tam nebyla Wi-Fi. Jeden z nejtěžších okamžiků nastal, když ajťáci museli absolvovat téměř dvacetikilometrový pochod, během něhož se plnily ty nejbizarnější úkoly, jako například, že jsme ze sebe dělali lidskou stonožku. A to všechno jen proto, abychom se poprvé dotkli trávy.

Nadále z nás učitelé udělali otroky a přikázali nám nosit dříví na stavbu vory. V téhle aktivitě se krásně ukázala týmová spolupráce: někdo tahal klády, jiný řezal pokácené stromy a někdo další komandoval ostatní, co mají dělat. S radostí můžu říct, že všechny třídy postavily krásné a funkční vory, na kterých se následně závodilo.

Odpoledne přijeli lidé z různých školních projektů, které nám prezentovali. Byli tam například lidé z PR oddělení a Preslovin, Art Studio, Rakety, UŠI fest a mnoho dalších.

Jako další aktivitu si pro nás učitelé připravili něco, čemu říkali „triatlon“ i když to s opravdovým triatlonem nemělo nic společného. Každý se stal součástí závodu a všichni dostali jinou disciplínu. Někteří stříleli ze vzduchovek, jiní předstírali, že jsou koně a překonávali trať, další plavali nebo běhali. Většina si tuto výzvu užila a troufám si říct, že všichni byli překvapení, když kybernetická bezpečnost skončila na čtvrtém místě z šesti tříd. I po takhle

vytíženém dni zbývalo ještě docela hodně času, takže studenti hráli volleyball, prohlubovali vztahy s ostatními nebo jenom odpočívali, a to tím způsobem, že scrollovali na tiktoku nebo hráli clash royale. Ovšem největší šikanu jsme dostávali, když nás skoro každý den nahnali učitelé do rybníku a řekl bych, že to bylo jenom pro jejich potěšení, aby viděli, jak trpíme. Když jsem se zeptal jednoho studenta, co si o tom myslí řekl: „Aspoň jsme se konečně jednou za rok umyli.“

Celý týden jsme zakončili ve čtvrtek/pátek okolo půlnoci u ohně, kde jsme si mohli opéct špekáčky, sdílet zážitky a v klidu si popovídat nejen mezi sebou, ale také s učiteli, a dokonce i s ředitelem. Během týdne nám navíc byla nabídnuta možnost zapojit se do různých školních projektů a kurzů, čehož spousta studentů ráda využila, ať už šlo o technické výzvy, kreativní činnosti, nebo aktivity, do kterých by se jinak možná nikdy nepustili. V pátek jsme se už jen nasnídali a se zážitky nebo traumaty vyrazili domů.

SSPŠ na konferenci Techfair #ČESKObudoucnosti

Studenti SSPŠ se zúčastnili konference Techfair pořádané organizací #ČESKObudoucnosti na CIIRC ČVUT. Akce propojující byznys, akademickou sféru i studenty nabídla prostor pro projekty jako Unie škol inovativních, UŠI FEST či Kolben Racing a potvrdila, že česká studentská scéna má velký inovační potenciál.

Konference Techfair tvořená organizací #ČESKObudoucnosti svedla dohromady přes 40 inspirativních řečníků, zástupce médií, neziskových organizací, nadací, akademické sféry, majitele rodinných firem, zástupce byznysu i nejaktivnější studenty středních a vysokých škol. Každoroční akce se konala koncem září na Českém institutu informatiky, robotiky a kybernetiky ČVUT (CIIRC) v Praze v Dejvicích. V rámci akce dostali možnost prezentovat své projekty i studenti SSPŠ.

Cílem konference je snaha o naplnění její dlouhodobé vize proměnit Česko ve světovou mozkovnu díky špičkovému vzdělávání a každý rok se dívá na horizont roku 2060. Událost nabídla návštěvníkům zajímavý program včetně představení inspirativních lidí a projektů. Celá akce byla rozdělena do několika zón, které se zabývaly například byznysem, studentskými projekty nebo třeba učiteli.

Na konferenci se představili inspirativní řečníci, jako třeba Adam Coubal, zakladatel a CEO Alion Aviation, firmy, která se specializuje na prodej lehkých sportovních letadel a poskytování odborného servisu a poradenství pilotům po celém světě, David Sibřina z Institutu klinické a experimentální medicíny (IKEM) a zakladatel VRLab, nebo například Anna Krebsová, členka vítězného týmu LASAR v soutěži NASA.

Konference poskytla také možnost studentům ukázat své vlastní projekty. Studenti SSPŠ zde prezentovali v sekci STUDENT zóna o projektech: Unie škol inovativních, UŠI FEST, Vesmírná akademie, Kolben racing a také zde zazněla prezentace od studenta 3. ročníku oboru IT na téma: Podnikání před 18 - zplnoletění. Na akci byl také přítomen stánek Unie škol inovativních.

„V první řadě chci poděkovat všem studentkám a studentům, kteří na konferenci působili, a to jak za naši školu, tak za UŠI. Jediným negativem byla malá místnost na prezentace studentských projektů, desítky a desítky studentů zklamaně odcházely, neboť se tam už nevešly. Kladem je naopak aktivní vystupování studentů, možnost hovořit s mnoha zajímavými účastníky konference i bezproblémové mediální pokrytí konference, za což také děkuji,“ okomentoval akci ředitel SSPŠ Radko Sáblik.

„Myslím, že naše Studentská stage byla velmi úspěšná. Obzvlášť bych rád pozvedl prezentaci studentů z Gymnázia Josefa Jungmanna z Litoměřic a prezentaci pana Slezáka na téma podnikání. Tyto dvě prezentace měly největší úspěšnost z pohledu diváků,“
- Patrik Müller

„Akce byla velmi vydařená. Vždy je radost vidět tolik aktivních studentů a inspirativních lidí na jednom místě. Bylo motivující procházet všechny stánky a sledovat, co všechno se u nás tvoří a vyvíjí. Celá událost ve mně zanechala spoustu pozitivní energie a nových podnětů,“ vyjádřil se k akci student za projekt UŠI FEST Matěj Kopřiva.

Chalkidiki na vlastní kůži

Slunce, moře a školní výlet, na který se nezapomíná

V týdnu od 14. září do 21. září 2025 proběhl školní zájezd do Řecka, a to konkrétně na poloostrov Chalkidiki s ubytováním v překrásném letovisku Sarti na Sithonii. Organizátorkou, pedagogickým dozorem i průvodkyní v jednom byla paní učitelka Tereza Krausová, jejími dalšími a nepostradatelnými pedagogickými dozory pak paní učitelka Tamara Mainzerová a páni učitelé Martin Agh a Marcel Frei. Celkem s nimi cestovalo 52 studentů 3.C a 3.G, jež využili dotace ze strany Spolku rodičů a kterému tímto organizátorka děkuje za podporu, a především vedení školy za možnost takovou akci vůbec uskutečnit. V neposlední řadě děkuje také Cestovní kanceláři BonTon a jejímu personálu, bez jejichž pomoci bychom rovněž nemohli něco takového pořádat. Zajímá Vás, jaké to je zažít si „řecké Seychely“ na vlastní kůži? V tom případě si přečtěte, co o zájezdu na Chalkidiki napsali samotní studenti!

V pondělí nad ránem jsme po celodenní jízdě autobusem z Prahy konečně přejeli řecké hranice. Většina z nás ještě pospávala, ale nadšení rostlo s každým kilometrem. Do Sarti jsme dorazili kolem půl jedenácté, ubytovali jsme se a brzy vyrazili na poznávací procházku po letovisku, které působilo pohodově a přátelsky. Oběd v místní vyhlášené gyrosárně Ovelix nás definitivně přesvědčil, že jsme na správném místě. Odpoledne patřilo prvnímu setkání s mořem – voda byla osvěžující a po dlouhé cestě bussem to byla zasloužená odměna. Večer jsme zakončili vlastní večeří a volným programem, než přišla večerka.

Úterý bylo zasvěceno programu na pláži Sarti Beach. Soutěžili jsme ve stavění hradů z písku, hráli

různé hry, a dokonce se pustili do kohoutích zápasů ve vodě. Nezáměrně jsme vytvořili také animační program pro celý zbytek pláže, který nám od břehu nadšeně fandil. Den byl plný slunce i zábavy – a také spálených ramen a nosů, které nám připomněly, že řecké slunce se nevyplácí podceňovat.

Ve středu jsme se po snídani vydali na lodní výlet Modrá laguna. Naší první zastávkou bylo koupání na otevřeném moři a skákání z lodi poblíž Pomerančové pláže. Byla to zábava a skvělý začátek dne. Plavba pokračovala okolo pobřeží prostředního „prstu“ Sithonie, kde se nám nabízel nádherný výhled na skalnaté útvary, borovicové lesy, pláže a průzračné tyrkysové moře. Z druhého boku lodi se zase nabízel výhled na horu Athos, kde se nachází autonomní

mnišský stát. Druhou zastávkou byl ostrov Diaporos a jeho Modrá laguna, která byla hlavním cílem naší plavby. Zde jsme si užili přibližně hodinu a půl odpočinku a koupání na místní pláži, mohli si ostrov projít a obdivovat místní skalnaté útvary formované mořem po mnohá staletí. Konečnou zastávkou výletu byla Robinsonova pláž, na které nás čekalo opět průzračné tyrkysové moře s malými rybičkami. Pláž byla takto nazvána kvůli tomu, že je na ni přístup pouze z moře, nikoliv z pevniny, a proto zde mnoho turistů nenajdete. Na této poslední zastávce se podával pozdní oběd – tradiční řecké masové špízy souvlaki s dipem tzatziki, chlebem a nápojem. Při plavbě zpět do Sarti naši loď pronásledovali krásní rackové a rozezněla se hudba, která všechny přítomné rozpohybovala a až do Sarti celá loď tančila v souvislosti s animačním programem pořádaným vyučujícími a posádkou lodi. Celý den nám přinesl spoustu skvělých zážitků.

Ve čtvrtek jsme podnikli autobusový výlet po Sithonii. Nejdříve jsme se zastavili v místních kopcích na impozantní vyhlídce Panorama Kalamitsi, odkud byl krásný výhled na Athos, moře, místní přírodu a krajinu. Následovat mělo koupání v letovisku Toroni a odpolední procházka po městečku Neos Marmaras, ale protože nám dopolední počasí moc neprálo a bylo poměrně chladno, tak paní učitelka Krausová pořadí zastávek prohodila a jeli jsme nejdříve do Marmarasu. Paní učitelka Krausová, plnící také funkci naší průvodkyně, nám po cestě řekla několik zajímavostí o okolí a také jsme se dozvěděli, že Řekové nejsou vždy úplně bezpečnými řidiči, o čemž jsme se přesvědčili

hned další den v Soluni. Když jsme dorazili do Neos Marmaras, tak jsme se krátce prošli z okraje letoviska až do jeho centra k přístavu, kde jsme dostali rozchod.

Na oběd bylo ještě brzy, a tak jsme se rozhodli nejdříve projít po městě. Někteří spolužáci nakupovali, jiní obdivovali krásný přístav s mořem. Byla možnost navštívit také tradiční řecké trhy na konci letoviska. Městečko samotné nás však brzy omrzelo, a tak se skupina z naší třídy rozhodla vyjít si na procházku nad město. Po silnicích jsme vyšlapali na kopec a stálo to za to. Měli jsme celý záliv jako na dlani, a navíc se nám poskytl výhled i na hezké kopce nacházející se dál od moře. U vyhlídky také stála kaplička. Dovnitř se bohužel nahlédnout nedalo, ale vypadala hezky. K návratu jsme použili malé vyšlapané cestičky po druhé straně kopce, která nakonec byla mnohem trnitější, než jsme čekali, ale nakonec jsme se ve zdraví dostali dolů zpět do města.

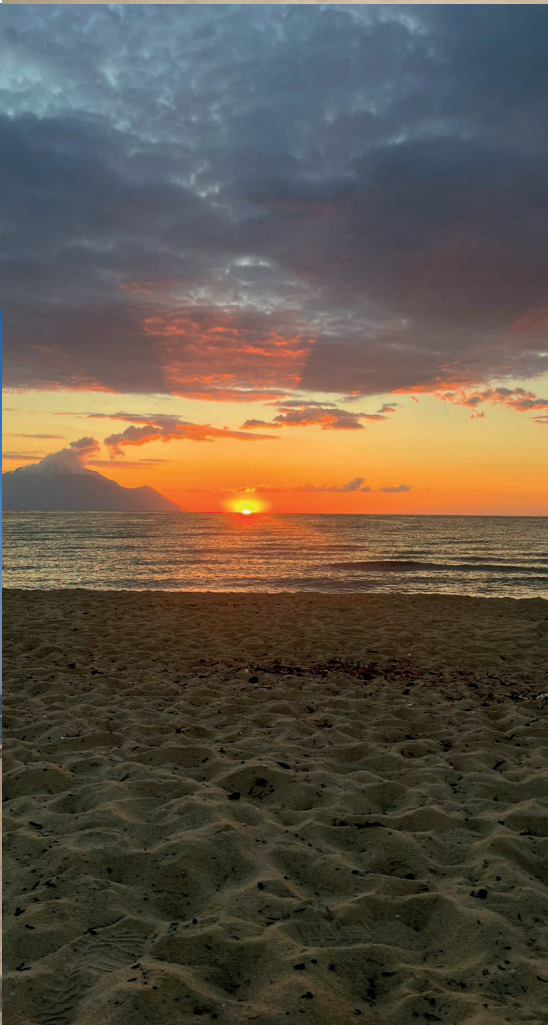
Potřebovali jsme se pořádně najíst. Do odjezdu autobusu nám ještě zbývalo dost času, proto jsme usedli do restaurace, kde nám však k našemu velkému zklamání bylo řečeno, že nevydávají jídlo. Důvod k tomu údajně byl, že kuchař se cítil unavený a zkrátka odešel domů. Byli jsme tak svědky stereotypu líných Řeků a velice nás to pobavilo. Hledali jsme jiné místo, kde se naobědvat. Jen tak tak jsme se vyhnuli turistické pasti, před kterou nás včas stihli varovat spolužáci, jídlo tam údajně nestálo za nic. Nakonec jsme našli kavárnu, kde se dalo objednat i něco malého k jídlu. Dal jsem si nějaké tousty, a i když nebyly nejlevnější, nakonec jsem byl s obědem celkem spokojený. Dali jsme si ještě zmrzlinu a vyrazili zpět k autobusu.

Za necelých 20 minut cesty už jsme byli zpět v Toroni, kde jsme měli naplánováno koupání a naštěstí se počasí umoudřilo, takže bylo hezky teplo a my jsme se mohli vykoupat poblíž zříceniny byzantského hradu na místní krásné štěrkopískové pláži. Chtěli jsme si v místním obchůdku nakoupit také vyhlášené medy a medové produkty, ale bohužel už měli (asi z důvodu končící sezóny) k naší smůle zavřeno. Na cestě zpět do Sarti jsme ještě s autobusem zastavili u místního stánku s čerstvým domácím ovocem a zeleninou, kde jsme si kromě zmiňovaného ovoce a zeleniny mohli jako suvenýr zakoupit také domácí olivový olej. Po návratu do Sarti jsme opět měli prostor pro osobní volno a pak už byl čas jít spát. I přes všechny komplikace jsme si myslím tento den užili a určitě na něj budeme dlouho vzpomínat.

Pátek byl našim jediným, avšak o to cennějším, okénkem do života řecké metropole. Mířili jsme totiž do Soluně (řecky Thessaloniki) – druhého největšího řeckého města a zároveň místa původu pro nás známých věrozvěstů Konstantina a Metoděje. Město vzniklo už r. 315 př. n. l. a založil jej makedonský král Kassandros, který jej pojmenoval po své manželce Thessalonice, nevlastní sestře Alexandra Velikého. Zároveň se jedná o jedno z nejživějších měst díky množství podniků, ať už restaurací či barů, a také díky velkému množství zde žijících studentů. Právě tato kombinace starého a nového dělá z města pulzující centrum lákající k návštěvě turisty z celého světa.

Naši první zastávkou v Soluni byly pozůstatky starověkého opevnění města Heptapyrgio, kde je zároveň možné navštívit vyhlídku nabízející krásný pohled na celé město. Kvůli své těžké dostupnosti a řeckému špatnému dopravnímu značení se

však náš vjezd na tuto památku neobešel bez drobné dávky dramatu, kterou ale naši skvělí řidiči s nervy ze železa byli schopní elegantně vyřešit, a nakonec z ní vznikla skvělá historka a všichni účastníci zájezdu si z ní odnášejí zkušenost s řeckou dopravou doslova na vlastní kůži. Řekové sice mají úzké uličky s chaosem a špatným značením, zato ale mají velká a široká srdce ochotná v jakkoliv bizarní situaci pomoci, a tak naši posádku na chvíli doplnil a navigoval až na místo určení jeden skvělý řecký řidič jiného autobusu (shodou okolností byl také ze Sarti) a celá situace se vyřešila. Říkal, že ho na oplátku budeme navigovat někdy v Praze, až přijede na návštěvu. Na Heptapyrgio jsme se tedy nakonec dostali a ten výhled opravdu stál za to. Ještě nás pak čekala prohlídka největšího chrámu v severním Řecku Agios Dimitrios a procházka centrem města okolo starověké Rotundy (jmenuje se tak) a Galeriova oblouku až směrem k Bílé věži, dominantě města, která je vyhlídkou a zároveň muzeem o historii města Soluně.

Následně jsme pokračovali procházkou po promenádě okolo moře až na Aristotelovo náměstí, kde jsme dostali rozchod. Někteří šli na oběd, jiní nakupovali na největší soluňské nákupní třídě Tsimiski, jiní se šli podívat na tradiční řeckou tržnici, nadšenci do historie zase na některé další byzantské památky, které nebyly součástí hlavního programu. Okolo páté hodiny jsme se vraceli autobusem zpět do Sarti, kde jsme byli okolo sedmé a využili ještě poslední večer na nákup posledních suvenýrů, večeři a procházku po letovisku.

Nečekali jsme však, že nás místo plánované večerky překvapí řečtí bohové Freidón, Aghés, Mainzéra

a Krausus večerním programem na pláži Sarti Beach, kde si pro nás připravili občerstvení, hudbu a tanec, a to pod hvězdami posetou oblohou, která jde díky malému světelnému znečištění z této části pláže krásně vidět. Sobotní poledne bylo již zasvěceno odjezdu, a i když to původně nevypadalo, že zpátky do Česka odcestujeme všichni (na situaci s pasem a ztracenými klíči asi vyučující také jen tak nezapomenou), tak se nám to nakonec podařilo a v neděli jsme krátce po poledni dorazili ke škole do Prahy. Po zpáteční cestě autobusem byla navíc vítěznému týmu Spartě (celozájezdová hra Sparta vs. Athény) předána od organizátorky zájezdu (paní učitelky Krausové) a dalších vyučujících odměna složená z tradičních řeckých dobrot a produktů. A i když se, jako všechny cesty, neobešla ani ta naše bez některých komplikací, tak bychom za nic na světě neměnili a už v autobuse jsme se dohodli, že nás Řecko oslovilo natolik, že se tam příští rok rádi vrátíme znovu.

První Game Jam na SSPŠ

Na škole plné programátorů a nadšenců do informačních technologií se nepochybně nacházejí i zapálení hráči. Není tedy divu, že se skupinka aktivních studentů rozhodla uskutečnit zatím první Game Jam na Smíchovské střední průmyslové škole.

Game Jam, na kterém je kreativita a nedostatek spánku palivem pro studentské hry se konal od pátku 26. 9. do neděle 28. 9. v budově NextZone, který se na jeden víkend stal domovem a pracovním prostředím pro nadané herní vývojáře. Studenty, jejichž hra se dostane mezi ty nejlepší, čeká zasloužená odměna.

Zeptali jsme se na otázky několika účastníků, například kolik naspali, co vlastně dělají, nebo kolik vypili monsterů.

Odpovědi právě na to, kolik účastníci naspali, byly celkem rozdílné, kdy jeden účastník řekl, že spal sedm a půl hodiny, jeho kolega tři a další kolega, že vůbec nespál. “Naspal jsem zatím asi hodinu nebo čtyřicet minut, něco mezi tím” říká účastník Erdinç Daşkin. Na otázku s monstery byly odpovědi podobně rozdílné, kde zazněly odpovědi “jeden”, “čtyři”, “půl”, “osm”.

“Zatím to probíhá super, účastníci jsou úžasní a ty projekty zatím vypadají hodně zajímavě. V sobotu nás navštívila Česká Televize, která natáčela reportáž do Zpráviček. Na moc problémů jsme nenarazili, ale když ano, tak jsme to díky našemu celému týmu zvládli vyřešit, patří jim za nás obrovský dík. Zároveň

bychom chtěli ještě vyzdvihnout a poděkovat našemu mediálnímu týmu (ve vedení Kryštof Lukeš, 3.A, dále Petr Jašek, 2.C, Antonín Kobes ze SSŠVT Prosek) za úžasnou práci s audiovizuálním obsahem. Obecně akci dosud hodnotíme kladně a moc se těšíme na výstupy týmů.” hodnotí akci Kateřina Březinová, jedna z organizátorů.

Dále jsme také provedli krátký rozhovor s dalším organizátorem, Davidem Čurdou.

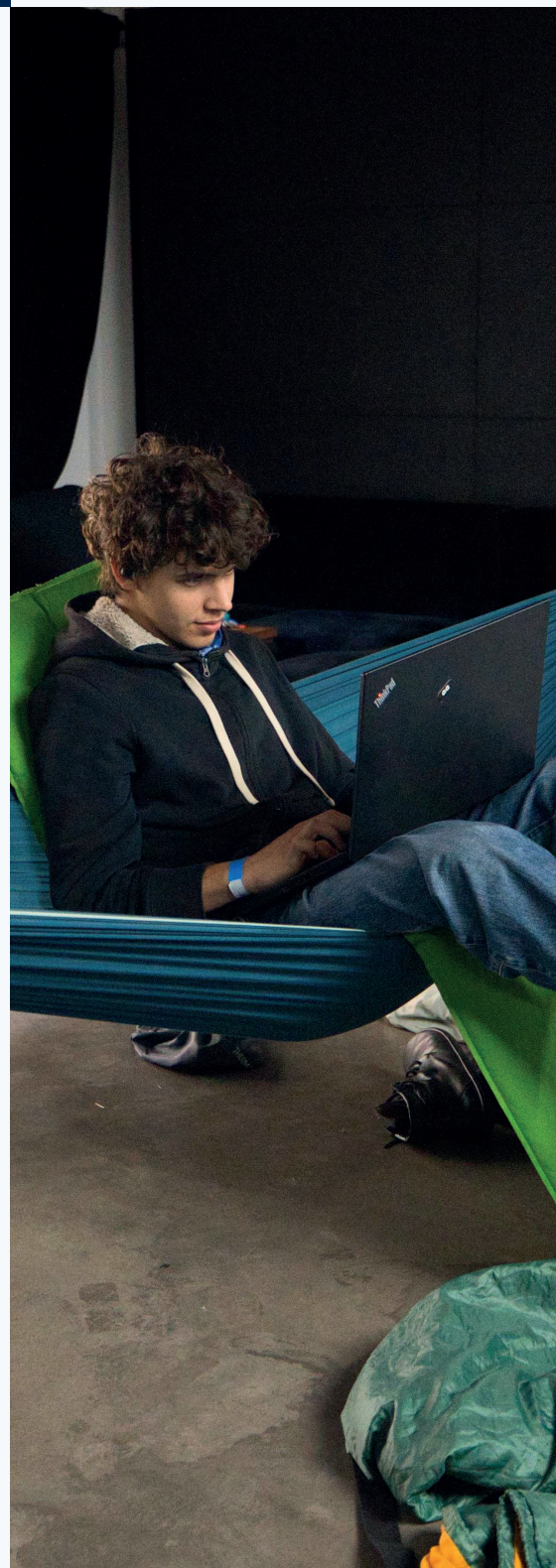
Jak to probíhá?

“Probíhá to zatím skvěle, všichni pilně pracují, jsou určitě hodně odpočatí po 24h pracovní době.”

Vyskytly se nějaké problémy?

“No, pár jich bylo, došly nám hrozně rychle čokoládové sušenky jako nečekaně rychle, takže to nás jako mrzelo, ale pak jako noc byla klidná, jakože lidi spali, nebo pracovali, nikdo nedělal bordel.”

Ptali jsme se také, jaké hry vlastně účastníci vytvářejí, měli zadané téma - snění.

„Děláme něco na styl Untitled Goose Game, že tam týpek je náměsíčný a tím, že mu máme možnost měnit sen, tak vlastně on dělá něco ve snu a tím mění něco v realitě, protože vidí něco jiného než je v té realitě, takže třeba vidí monstrem a místo toho proboří dveře, a takhle třeba dělá bordel.“ říká o projektu svého týmu Mia Koudelků.

„No, je to o takovém feťákoví, kterej se jakoby předávkoval a snaží se vzbudit, protože je v zimě a žejo nechce umrznout k smrti, protože u toho co sní, tak si to uvědomí, takže se snaží vzbudit.“ popisuje svůj projekt Erdiñç Daşkin.

Zahajovací ceremoniál SSPŠ

1. září roku 2025, den, kdy Smíchovská střední průmyslová škola a gymnázium zahájila nový školní rok poněkud netradičně. Místo obvyklé haly Slavia Eden hostila akci hala protivníků – Sparty, neboť Slavia procházela rekonstrukcí.

Krátce po usazení pedagogů, studentů a rodičů vstupuje do středu místnosti nový správce PR oddělení školy, Patrik Muller, který v roli moderátora oficiálně zahajuje celou akci. Jeho úkolem je propojit jednotlivé části programu v ucelený celek, což se mu s výrazným nasazením daří. Následují slova pana ředitele věnovaná aktivitám realizovaným na Smíchovské střední průmyslové škole a gymnáziu.

V úvodním proslovu ředitel Radko Sáblik vítá všechny stávající i nové tváře a připomíná nejvýznamnější úspěchy uplynulého školního roku. Součástí jeho vystoupení je i představení blokové výuky, která je letos poprvé aplikována napříč ročníky. V krátkosti popisuje nový vzdělávací systém, jenž propojuje témata z více předmětů do komplexních celků a umožňuje studentům nahlížet na problematiku z širší perspektivy. Na závěr přeje všem mnoho úspěchů, motivace a děkuje za vysokou účast.

Po projevu pana ředitele přichází na řadu představení pedagogického sboru, tradičně doprovázené bouřlivým potleskem. Velké ovace sklízí i správce budovy, pan Jiří Kalista, při jehož jménu se stadionem rozléhá spontánní

mexická vlna. Nadšení diváků doprovází energické mávání rukama a rychlé sedy–stojy, které opět připomínají, že pohyb je na této škole skutečně nedílnou součástí atmosféry.

Program následně pokračuje prezentacemi školních projektů. Projekt Hexagon, zaměřený na výuku kybernetické bezpečnosti formou vizuálně atraktivního a srozumitelného vzdělávání, mile překvapuje publikum i samotné autory – učitele Nathana Němce a Davida Sýkoru. Jejich krátký a věcný proslov byl v pondělním dopoledni oceněn o to více.

Následuje představení projektu Studenti do škol, který reaguje na nedostatek pedagogů a nabízí studentům možnost aktivně se zapojit do výuky. V rámci prezentace vystupují podnikatel a zakladatel NextZone pan Petr Štěpánek a slečna Julie Šejnohová, vedoucí Projektového oddělení, Dívčího spolku a správkyně prostoru NextZone.

Zmíněn byl také AI Lab, zastoupený slečnou Aničkou Bušínskou, jehož aktivity zahrnují vývoj umělé inteligence, školení, trénování AI agentů a práci na vlastním humanoidním projektu.

Součástí programu bylo i představení Herního klubu a studia 301, zaměřených na vývoj her, vizualizací a práci s virtuální a rozšířenou realitou. Vystoupila rovněž slečna Kristina Anna Kopecká, která představila činnost Art Studia.

Zmíněna byla také Studentská formule, jeden z nejvýraznějších projektů školy, který svým rozsahem běžně vídáme spíše na univerzitách. Spolupráce s vysokými školami je v tomto případě zásadní a dlouhodobě fungující. Následně vystoupil Ondřej Kondrčík ze třídy 3.G, aby představil projekt UŠI – Unie Škol Inovativních. A právě zde se atmosféra celé akce nečekaně obrátila.

Zatímco pan Kondrčík omlouval nepřítomnost svého kolegy z důvodu firemní akce předchozího dne a následné kocoviny, do prostoru se ze zadu připotácel pan Slezák. S viditelně nestřízlivým krokem a lahví v ruce se rozhodl celou „interní záležitost“ vyřešit osobně. Po něm se okamžitě objevil Robin Oble – student pečlivý, pracovitý a stále v běhu. Nedojedené hot wings z KFC odložil stranou a bez váhání se vrhl na úklid střepů od láhve rumu, nebo spíše toho, co z ní zbylo.

Martin Slezák se později k svému činu později vyjádřil: „Chci se omluvit za svůj exces během slavnostního zahájení. S panem Kondrčíkem jsem měl delší dobu osobní problém - hádali jsme se dennodenně, která značka piva je v ČR nejlepší. Tak jsem mu skleněnou lahví mé oblíbené značky piva jasně dokázal, která to je. Dalším důvodem pro můj akt byla jeho aktivita v posledních měsících, která byla na bodě mrazu. Dále to nemá cenu komentovat...“

Jen o zlomky vteřin později následoval průvod aktivních studentů, kteří nesli symbolické pohřební lože pro pana Kondrčíka. Ten se totiž podle jejich dramatické inscenace právě stal „neaktivním studentem“ a pro zachování prestiže a funkčnosti školní komunity bylo – alespoň podle jejich výkladu – nutné jej rituálně „odstranit“. Kdo ví, možná ještě najde uplatnění v projektu S.K.L.E.P. Třeba ho ještě někdy uvidíme.

Po této neplánované a poněkud absurdní vložce se situace vrací do formálnější roviny. Na pódium přicházejí Petr Šic a Jan Ledvina ze třídy 3.B, aby představili Vesmírnou akademii a její aktuální cíle.

V závěru téměř dvouhodinového programu, který nabídl více dramatických zvratů, než by kdokoli čekal, byli studenti prvních ročníků vyzváni k organizovanému odchodu z budovy. Autobusy je následně odvezly na týdenní adaptační kurz.

ARCHA+ 2025

V pražské Arše+ se 9. září odehrála výjimečná debata Zavolíme!, kterou místo televizí připravili sami studenti. Šest politických lídrů tu čelilo otázkám mladých o bydlení, manželství pro všechny i férové politice – bez frází, bez přezíravosti, s respektem a zájmem o skutečný hlas nové generace.

9. září se v pražské Arše+ odehrálo něco, co v české politice téměř neexistuje: velká předvolební debata, kterou nepřipravila televize, ale samotní studenti. Technik, kamera, grafika, moderátoři, všechno v rukou mladých, kteří chtěli udělat politiku srozumitelnou pro své vrstevníky. Zatímco běžné televizní debaty často míří na úplně jinou generaci, tahle byla postavená přesně opačně. Desítky tisíc studentů po celé republice se zapojovaly hlasováním, pokládaly politikům otázky a hodnotily jejich odpovědi. Na pódiu stálo šest lídrů kandidujících uskupení: Robert Plaga, Zdeněk Hřib, Libor Vondráček, Eva Decroix, Lubomír Zaorálek a Vít Rakušan.

Jedním z nejsilnějších momentů bylo téma bydlení. Na plochu pódia se promítl obyčejný pokoj vysokoškolské koleje, přesně

takový, jaký mnozí studenti znají, Eva Decroix a Zdeněk Hřib si tak mohli jít vyzkoušet, jaké je to v něm bydlet. To donutilo kandidáty bavit se konkrétně, nejen v číslech. Padaly návrhy na jednodušší výstavbu, družstevní bydlení, větší roli obcí nebo bezúročné půjčky. Studenti ocenili, že šlo o reálná řešení, ne o politické slogany.

Velkou odezvu vyvolalo také hlasování o manželství pro všechny. Pět z šesti kandidátů bylo pro, jediný proti zůstal zástupce SPD. Když Vít Rakušan řekl, že současný stav je „ostuda 21. století“, v sále zazněl silný potlesk. Největší sílu ale měla samotné publikum, ať už v sále, nebo za obrazovkami. Studentům nikdo neříkal, na co se smí a nesmí ptát, a bylo to znát. Jeden z dotazů mířil přímo na to, jestli Rakušan lhal o svém postoji k takzvané Chat

Control. Ministr musel odpovídat bez naučených frází a slíbil, že Česko nepodpoří návrh, který by prolomil šifrování soukromých zpráv. Ukázalo se, že když dáte prostor studentům, dokážou být tvrdší než profesionální novináři.

Hlasování navíc ukázalo zajímavý rozpor: 94 % studentů chce slušnější politiku, ale 70 % by do ní sami nešli. Přesto debata proběhla bez křiku, bez urážek, bez cirkusu. Podle učitelů i studentů bylo právě tohle největším překvapením. Zavolíme! tak ukázalo, že mladá generace není pasivní, jak se o ní někdy říká. Jen chce, aby se s ní mluvilo normálně, bez přezíravosti a o tématech, která opravdu ovlivňují její život. V Arše+ se potkalo něco, co české politice často chybí: fakta, respekt a prostor pro hlas mladých.

Tina

Songstory

Fantazie, posedlost a návrat do temných koutů mysli.

„Po poslechu téhle písně byste měli mít pocit, že se potřebujete osprchovat,“ řekl Jarvis Cocker o skladbě Tina, jedné z nejvýraznějších písní z comebackového alba Pulp – More. A měl pravdu. Tina je mistrovskou studií posedlosti, znepokojivým nahlédnutím do mysli muže, který si ve vlaku vytvoří dokonalý, avšak zcela fiktivní vztah s neznámou ženou. Je to příběh, jehož kořeny sahají mnohem hlouběji, než se na první poslech zdá.

Píseň vznikla v době, kdy se od Pulp po čtyřicet let nic nového neočekávalo. Impulsem k návratu do studia se stala tragická událost – smrt baskytaristy Steva Mackeyho v roce 2023. „Uvědomil jsem si, že nemáte nekonečné množství času,“ přiznal později Cocker. Kapela se tak znovu sešla a během pouhých tří týdnů nahrála celé album More. Na rozdíl od dřívějších, často vyčerpávajících nahrávacích procesů tentokrát šlo všechno překvapivě hladce. Cocker měl poprvé v historii kapely všechny texty hotové předem, což celý proces neobyčejně zrychlilo. A právě Tina byla jednou z posledních skladeb napsaných pro album – finálním dílem mozaiky o stárnutí, lítosti a nevyužitých příležitostech.

Text písně působí jako zápis z deníku. Vypravěč pozoruje ženu ve vlaku a nechává svou mysl bloudit představou, jaké by to bylo, kdyby se jejich cesty opravdu protnuly. V jeho hlavě vzniká příběh, který se nikdy nestal – drobná fantazie, v níž se reálná osoba mění podle nálady a vzpomínek. „Někdy si změni barvu vlasů. Nebo pleť,“ zpívá Cocker, a s lehkým humorem dodává: „Skvěle si spolu rozumíme. / Protože se nikdy nepotkáme.“

Píseň tak zachycuje ten zvláštní okamžik, kdy se prchavý dojem promění v příběh, který existuje jen v hlavě, a přesto dokáže vyvolat skutečné emoce.

Zajímavé je, že myšlenka písně Tina není zcela nová. Její hudební i textové kořeny sahají až do konce devadesátých let, kdy Pulp během práce na albu This Is Hardcore nahráli nevydané demo s názvem You Are The One. I to se dotýkalo podobného tématu – vytváření ideální představy o druhém člověku z několika útržků a pomíjivých setkání. Zatímco tehdejší verze byla spíše mladickým zamyšlením, Tina působí vyvrážděněji, s nadhledem a

melancholií. Jako by se Cocker po čtvrt století vrátil ke staré myšlence a zpracoval ji s nově nabytou moudrostí a klidem.

Hudebně je Tina velkolepá a filmová. Valivé bicí, dramatické smyčky a sborové vokály, které šeptají její jméno, proměňují obyčejnou posedlost v epické drama. Krásné, romantické aranžmá vytváří mrazivý kontrast s temným obsahem textu – posluchač se tak ocitá přímo v hlavě vypravěče a stává se spoluvítkem jeho fantazie.

Kritika označuje Tinu za jednu z nejkompaktnějších a zároveň nejvíce „cockerovských“ písní alba – v tom nejlepší smyslu slova. Je v ní ironie i něha, nostalgie i empatie, přesně ta směs emocí, kterou Pulp umějí mistrovsky přetavit do písní. Tina působí jako zpověď člověka, který se ohlíží zpět a nachází v minulosti nejen lítost, ale i zvláštní útěchu. Přesně taková píseň by mohla vzniknout jen od kapely, která i po třiceti letech stále chápe, že ty nejzajímavější příběhy se odehrávají uvnitř lidí.

Krátké zprávy

Studentské volby na SSPŠ

Ve čtvrtek 18. září 2025 zorganizovali studenti SSPŠ Studentské volby do Poslanecké sněmovny.

výsledky:

Starostové - 32,2 %

Piráti - 28,4 %

SPOLU - 22,7 %

Motoristé - 5,1 %

Vyjádření ředitele: „Jsem rád, že si studenti volby zorganizovali zcela sami, bez jakékoli asistence učitelů. K výsledkům se vyjadřovat nebudu, snad jen s tím, že dost vypovídají o složení studentů na naší škole.“

Slavnostní zahájení prvního běhu Pražského akcelérátoru pro gaming

V úterý 26. srpna 2025 od 15.00 hodin v Pražském inovačním institutu, Celetná 19, Praha 1, proběhlo slavnostní zahájení prvního běhu Pražského akcelérátoru pro gaming, kterého se za SSPŠ zúčastnil pan Ondřej Janoušek.

Předvolební debata webu Seznam v Next Zone Event Space

V pondělí 15. září 2025 od 19.30 hodin v Next Zone Event Space proběhla předvolební debata žurnalistického webu Seznam.cz ve formě duelu delegátů politických stran ODS a ANO.

Vyjádření pana Martina Kolesnikova: „Technické zajištění v pořadí druhého vysílání pořadu „Ptám se já“ se obešlo bez větších potíží. Ačkoliv ke konci na velice krátký moment vypadl obraz ve videowall, šlo pouze o omylné vypojení kabelu a problém byl rychle vyřešen. Organizátoři slíbili brzký návrat.“

Stáž slovenských studentů a učitelů

V pondělí 22. září 2025 proběhla prohlídka školy pro studenty a učitele ze Slovenska v programu Erasmus+, kdy doprovod zajistily slečny Kateřina Čermáková a Lucie Kožíšková.

Vyjádření pana učitele Martina Kolesnikova: „Prohlídka se obešla bez větších problémů, ačkoliv skupina ze Slovenska dorazila asi o 20 minut dříve. Osobně jsem byl v tento čas na exkurzi do Poslanecké sněmovny, ale zprostředkovaně skrz pana Müllera jsem naštěstí žádný problém řešit nemusel. Skupina odešla kolem 10.30, přičemž následující den začal klasický program.“

Erasmus+

Národní konference MPO

Ve čtvrtek 11. září 2025 se od 9:00 do 14:30 hodin ve Skleněném sále Ministerstva průmyslu a obchodu uskutečnila Národní konference MPO, kde od 12:45 do 14:15 hodin byl členem panelové diskuse ředitel SSPŠ.

Vyjádření pana ředitele Sáblika: „Kromě účasti v zajímavé panelové diskusi jsem měl možnost hovořit o spolupráci s mnoha přítomnými řečníky i diváky. Například s panem Hrdličkou z Auto Škoda jsme se bavili o spolupráci v jím zakládané Nadaci na podporu technického vzdělávání, s ředitelem Wichterlova gymnázia Ostrava a s ředitelem FZŠ a MŠ Barrandov II. o jejich možné účasti na Kempu UŠI v Litomyšli.“

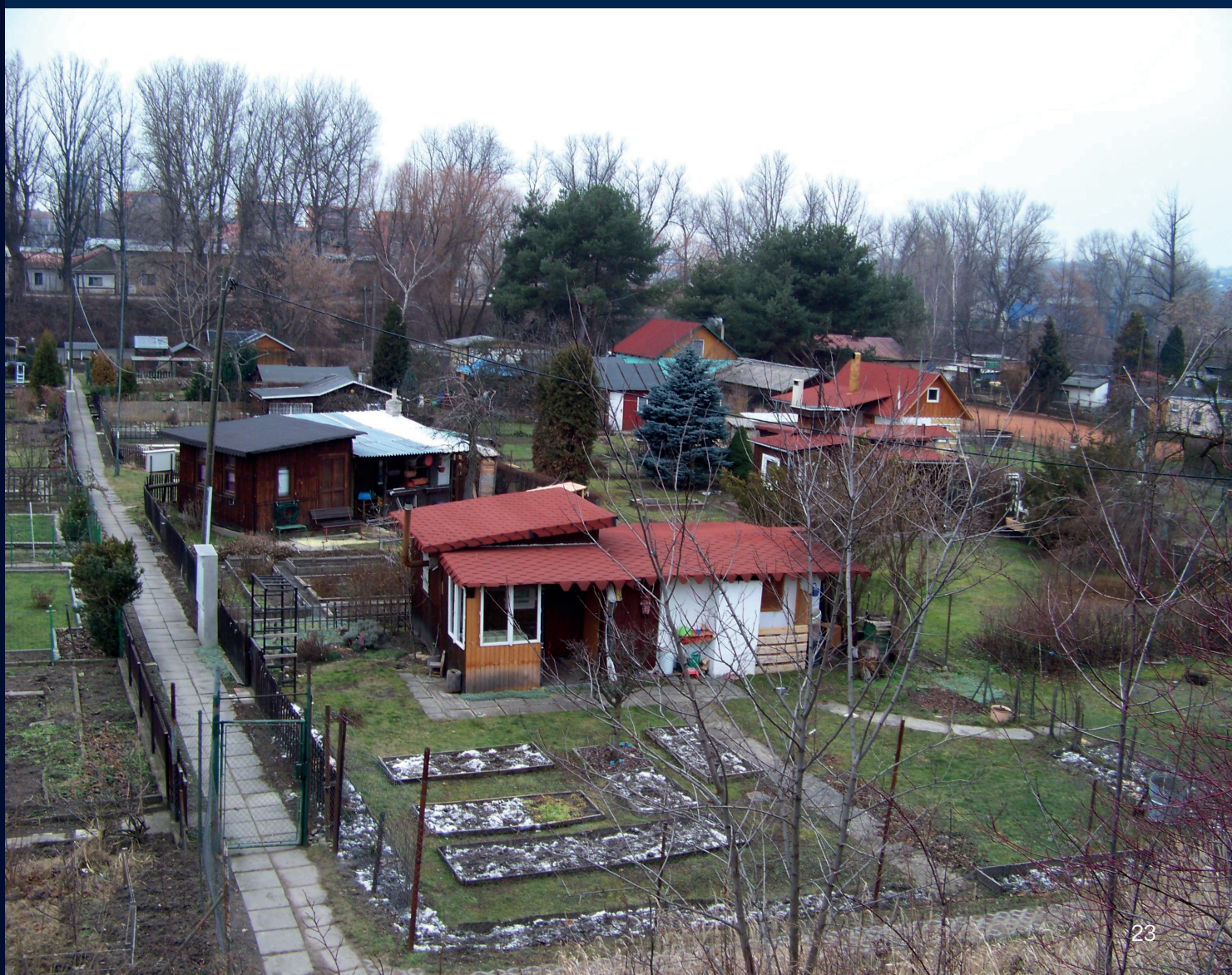
Večer deskových her na SSPŠ

Ve čtvrtek 2. října a pátek 3. října 2025 proběhl večer deskových her a přespání ve škole pro třídu 2.A, což organizovala slečna Ilona Musatova, dohled nad akcí měl třídní učitel pan profesor Lukáš Vrba.

Vyjádření slečny Ilony Musatové: „Přespávání ve škole považuji za úspěšnou akci, večer jsme začali hraním monopoly a karet, někteří si udělali popcorn, pouštěli filmy, poté jsme si povídali a šli spát. Celá třída si to užila a chtěli bychom více takových stmelovacích akcí. Děkujeme třídnímu učiteli a panu řediteli, že nám umožnili mít tuhle akci.“

Nizozemští studenti v ČR

V úterý 23. září přijel do České republiky tým vysokoškolských studentů z Nizozemské univerzity Wageningen. Po dobu dvou týdnů tu dělali výzkum na zahrádkářské kolonii v okolí Prahy. To dělali pomocí formulářů a rozhovorů se starosty a občany daných kolonií. A zde přichází na řadu SSPŠ studenti. Jelikož ne všichni umějí anglicky, a studenti z Nizozemska neumějí česky, tak požádali studenty ze SSPŠ o pomoc s překladem. Nakonec se přihlásilo 7 dobrovolníků, kteří ve dnech 24. – 30. vyjžděli pomoci Nizozemským studentům. SSPŠ studenti měli příležitost se podívat, jak vypadá vysokoškolský výzkum, a jelikož univerzita Wageningen je mezinárodní, tak potkali i lidi ze všech koutů světa. Akci na SSPŠ organizoval pan Martin Kolesnikov.

Sociální partneři

„Chtěl bych před Vámi aspoň touto cestou smeknout. Je úžasné, co děláte, a věřím, že to ne vždy muselo být úplně snadné prosadit. Jen pro Vaší představu - můj život kdysi obrovsky ovlivnil pan profesor Náplava z ČVUT FEL, který nás na jedné hře učil myšlení outside-the-box. Já to tehdy bral jen jako hru. Po letech jsem si však na její myšlenku vzpomněl a doslova mi to změnilo život. A nejenom mě - díky tomu jsem začal dělat neziskové projekty, od kterých mě známí mnohdy odrazovali. Dnes jejich celkovým výtěžkem přesahujícím 13 000 000 Kč tato hra pomohla stovkám lidí v tíživé životní situaci a já díky ní mám navíc práci, kterou miluju. Jsem přesvědčen, že podobný dopad zanecháváte i Vy na svých studentech/absolventech!“

Peter Chalupianský, organizátor PechaKucha Night Brandýs nad Labem, citace z e-mailu řediteli Smíchovské SPŠ a gymnázia

„Jsem moc rád, že se v českém školství objevují ostrůvky pozitivní deviace. Vidím zde ředitele smíchovské školy pana Sáblika, ti patří právě k nim.“

Marian Jurečka, ministr práce a sociálních věcí, konference k zahájení Týdne digitalizace ČR

„Pro naše žáky se snažíme dělat různé aktivity k posílení jejich digitálních dovedností. Něco zvládáme sami, a když na to nestačíme, tak si zveme odborníky, studenty Smíchovské průmyslovky.“

Milan Holub, ředitel FZŠ a MŠ Barrandov II., jeho vyjádření na Národní konferenci Ministerstva průmyslu a obchodu

„Pane řediteli, já jsem si v době studia na střední škole vůbec neuvědomoval, na jak skvělou školu chodím, jakou skvělou školu jste vybudoval. To mi došlo, až když jsem nastoupil na ČVUT. Na naší střední škole vždycky všechno šlo, na ČVUT většinou nic nejde.“

Jan Ševic, absolvent SSPŠaG z roku 2019, současný doktorand na FEL ČVUT, vyjádření během konference Česko budoucnosti na CIIRK

„Vážený pane řediteli, můj syn Matěj v červnu ukončil III. ročník, o prázdninách složenými zkouškami naplnil IV. ročník a před dvěma týdny složil maturitu. Dnes je již zapsán na ČVUT. Jakkoliv tak činil v utajení – od dubna jsem tušil, ale trpělivě jsem čekal, až mi to sám řekne – je mi jasné, že takovýto postup je mimořádný, a to nikoliv jen ze strany výjimečného úsilí studenta, nýbrž zároveň díky mohutné podpoře školy a pedagogického sboru. Dovolte, pane řediteli, abych Vám tímto poděkoval. Prosím předejte ve stejné míře kolegům. A nemíním to vůbec formálně. Držím Vám a Vašemu entusiasmu ve prospěch studentů a školy palce.“

Jan Rýdl, otec studenta, který maturoval po třetím ročníku a vykonání zkoušek za čtvrtý ročník, citace z e-mailu řediteli SSPŠaG

„Předně mně prosím dovolte poděkovat za Váš včerejší čas – byl zcela zásadní pro mé další směřování v problematice technického vzdělávání dětí a mládeže. Vyjadřuji Vám obrovský respekt a poděkování za to, co jste pro naši vlast v relevantní, naprosto klíčové oblasti pro naši budoucnost vykonal, výsledky Vaší SPS jsou ohromující.“

Ivor Poprach, podnikatel, spoluzakladatel Fondu pro technické vzdělávání, citace z e-mailu řediteli Smíchovské SPŠ a gymnázia

Fotoreport:

Slavnostní zahájení školního roku

Foto: Daniel Zemek

Školní časopis Presloviny

Smíchovská střední průmyslová škola a gymnázium
Preslova 72/25, Praha 5 - Smíchov, 150 21

Číslo 10/2025 | Náklad 100 Ks

Design: Lukáš Valentík, Vladimír Skopec
Vedení časopisu Presloviny: Lukáš Valentík
Tel.: +420 777 334 914
E-Mail: sefredaktor@presloviny.cz
www.presloviny.cz

Máte zájem o publikaci svého článku? Napište nám na redakce@presloviny.cz

© 2025 Presloviny (Lukáš Valentík & Vladimír Skopec). Všechna práva vyhrazena.
Žádná část časopisu nesmí být reprodukována bez schválení.

Školní časopis
Presloviný

